

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ คร. ๓๘/๒๕๖๐
คำสั่งที่ คร. ๒๒๓/๒๕๖๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๐ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

{	ระหว่าง	นายอานนท์ น้าภา	ผู้ฟ้องคดี
		กรมราชทัณฑ์ ที่ ๑	
		ผู้บัญชาการเรือนจำกลางเชียงราย ที่ ๒	
		หัวหน้างานเยี่ยมญาติ เรือนจำกลางเชียงราย ที่ ๓	ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐออกคำสั่งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการกระทำละเมิดของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากคำสั่ง (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา)

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๔/๒๕๖๐ หมายเลขแดงที่ ๕๘/๒๕๖๐ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองเชียงใหม่)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นทนายความตามใบอนุญาตให้เป็นทนายความ เลขที่ [redacted] และได้รับเป็นทนายความให้กับนายสมัคร [redacted] ผู้ต้องขัง ซึ่งต้องโทษอยู่ที่เรือนจำกลางเชียงราย เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอเข้าพบนายสมัครต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ ติดตามอาการป่วยทางจิตเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งตามกฎหมาย และแจ้งเรื่องขอรับ

สำเนาถูกต้อง

/พระราชทาน...

ชิงก กุญชรกุล
(นางอชชัญญา กุญชรกุล)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

พระราชทานอภัยโทษเฉพาะราย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบ โดยให้เหตุผลว่าคดีสิ้นสุดเด็ดขาดแล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วย กับคำสั่งดังกล่าวจึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และได้รับแจ้งผล การพิจารณาอุทธรณ์ตามหนังสือของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ด่วนมาก ที่ ยธ ๐๗๓๖/๕๔๘๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ว่า อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีไม่มีข้อเท็จจริงและเหตุผลเพียงพอ ที่จะหักล้างหรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง จึงให้ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่ง ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นคำสั่งที่ไม่ชอบ ด้วยกฎหมาย เนื่องจากเป็นการห้ามไม่ให้ผู้ฟ้องคดีใช้สิทธิที่จะให้คำปรึกษากับนายสมัคร เป็นการเฉพาะตัวตามมาตรา ๘ (๓) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งเป็นสิทธิ ที่ได้รับรองไว้ตามมาตรา ๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ ประกอบกับข้อ ๑๔ (๓) ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมือง และสิทธิทางการเมือง และเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเสียหายโดยไม่อาจทำหน้าที เกี่ยวกับการขอหรือฟื้นคดีอาญาขึ้นพิจารณาใหม่ การขอให้ทุเลาการบังคับให้จำคุกไว้ก่อน และการขอรับพระราชทานอภัยโทษเฉพาะรายให้กับนายสมัคร คิดเป็นค่าสินไหมทดแทน จากความเสียหายดังกล่าว เป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ไม่อนุญาต ให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบนายสมัคร ████████ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ ยธ ๐๗๓๖/๕๔๘๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ยกอุทธรณ์ผู้ฟ้องคดี

๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดี เข้าพบนายสมัคร ████████ ผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ หากไม่ปฏิบัติตาม ขอดึงเอา คำพิพากษาของศาลเป็นการแสดงเจตนาของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓

๓. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว นับแต่วันฟ้องคดี จนกว่าจะชำระเสร็จ

๔. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันออกกฎหมายหรือระเบียบหรือ แนวปฏิบัติเพื่อป้องกันมิให้ผู้ถูกฟ้องคดีทั้งสามออกคำสั่งที่มีวัตถุประสงค์ขัดต่อกฎหมาย และเป็นกรกระทำละเมิดจากการปฏิบัติหน้าที่

สำเนาถูกต้อง

วิมล กนกโพธิ์งาม
(นางอรัชชัญญา กุณธิ์ภานุภาส)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นคำร้องขอเข้าพบนายสมัคร [REDACTED] ผู้ต้องขัง ซึ่งต้องโทษอยู่ที่เรือนจำกลาง เชียงราย ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพื่อปรึกษาเกี่ยวกับการขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ ติดตามอาการป่วยทางจิตเพื่อขอให้ศาลมีคำสั่งตามกฎหมาย และแจ้งเรื่องขอรับพระราชทานอภัยโทษเฉพาะราย แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบ โดยให้เหตุผลว่าคดีสิ้นสุดเด็ดขาดแล้วเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงมีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้ว มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งและคำวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และเป็นกรกระทำละเมิดผู้ฟ้องคดีให้ได้รับความเสียหาย ขอให้ศาล มีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งข้างต้นและชดใช้ค่าเสียหายแก่ผู้ฟ้องคดี แต่เมื่อได้พิจารณามาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ที่ผู้ฟ้องคดีอ้างมาในคำฟ้อง ซึ่งบัญญัติว่า นับแต่เวลาที่ยื่นฟ้องคดีแล้ว จำเลยมีสิทธิ ดังต่อไปนี้ (๓) ปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว ตลอดจนข้อ ๑๓ ของข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอก ต่อผู้ต้องขังและการเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งกำหนดว่า ทนายความที่จะขอพบผู้ต้องขัง จะต้องเป็นทนายความที่ได้รับใบอนุญาตให้เป็นทนายความ ตามกฎหมายว่าด้วยทนายความ และจะเข้าเยี่ยมหรือติดต่อกับผู้ต้องขังได้เฉพาะ ทนายความที่ผู้ต้องขังต้องการพบเท่านั้น จะเห็นได้ว่า กฎหมายและข้อบังคับดังกล่าว เป็นบทบัญญัติที่มุ่งคุ้มครองสิทธิของจำเลยในคดีอาญา และสิทธิของผู้ต้องขังในเรือนจำ ในการปรึกษาและติดต่อกับทนายความ โดยมีได้มุ่งคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดีในฐานะ ที่เป็นทนายความเป็นการเฉพาะ เมื่อกฎหมายและข้อบังคับข้างต้นไม่ได้บัญญัติเพื่อรับรอง หรือคุ้มครองสิทธิของผู้ฟ้องคดี คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ที่ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบ นายสมัคร จึงไม่มีผลกระทบต่อสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด กรณีจึงถือได้ว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ใช่ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหาย โดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ที่จะมีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดี ออกจากสารบบความ

สำเนาถูกต้อง

ผู้ฟ้องคดี

(นางอชชัญญา ฤทธิ์กานกุล)

เพื่อเป็น ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

/ผู้ฟ้องคดี...

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นที่ไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณา ความว่า ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า นับแต่เวลาที่ยื่นฟ้องแล้วจำเลยมีสิทธิดังต่อไปนี้ (๓) ปรีกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความเป็นการเฉพาะตัว วรรคสอง บัญญัติว่า ถ้าจำเลยมีทนายความ ทนายความนั้นย่อมมีสิทธิเช่นเดียวกับจำเลยดังกล่าวมาแล้วด้วย จากบทบัญญัติดังกล่าว จะเห็นได้ว่านับแต่เวลายื่นฟ้องจำเลยมีสิทธิที่จะปรึกษาและติดต่อทนายความเป็นการเฉพาะตัวแล้ว ทนายความก็ย่อมมีสิทธิที่จะได้ปรึกษากับจำเลยเป็นการเฉพาะตัว เช่นเดียวกันไม่ว่าจำเลยจะถูกควบคุมตัวอยู่ที่ใด ไม่ว่าที่ศาลหรือเรือนจำ และบทบัญญัติดังกล่าวนอกจากคุ้มครองสิทธิของจำเลยที่จะปรึกษาและติดต่อทนายความแล้ว ยังคุ้มครองสิทธิของทนายความของจำเลยด้วย การที่ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอพบนายสมัคร [REDACTED] ผู้ต้องขังเรือนจำกลางเชียงใหม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบ จึงเป็นการออกคำสั่งที่กระทบสิทธิของผู้ฟ้องคดีในการใช้สิทธิปรึกษาและเข้าพบกับนายสมัคร ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๘ วรรคหนึ่ง (๓) และวรรคสอง กรณีจึงถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ มีสิทธิฟ้องคดีนี้ต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีไว้พิจารณา

ศาลปกครองสูงสุดพิเคราะห์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้ (๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างชั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ (๒) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยต่อหน้าที่

สำเนาถูกต้อง

โอบน กุณโณทนะ
(นางอชชัญญา กุณีภานุภาส)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

/ตามที่...

ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติ หรือปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร (๓) คดีพิพาทเกี่ยวกับการกระทำละเมิดหรือความรับผิดอย่างอื่นของหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอันเกิดจากการใช้อำนาจตามกฎหมาย หรือจากกฎ คำสั่งทางปกครอง หรือคำสั่งอื่น หรือจากการละเลยต่อหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดให้ต้องปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ ดังกล่าวล่าช้าเกินสมควร... มาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ผู้ใดได้รับความเดือดร้อน หรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือมีข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง หรือกรณีอื่นใดที่อยู่ในเขตอำนาจศาลปกครองตามมาตรา ๙ และการแก้ไขหรือบรรเทาความเดือดร้อนหรือความเสียหายหรือยุติข้อโต้แย้งนั้น ต้องมีคำบังคับตามที่กำหนดในมาตรา ๗๒ ผู้นั้นมีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง วรรคสอง บัญญัติว่า ในกรณีที่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อน หรือเสียหายในเรื่องใดไว้โดยเฉพาะ การฟ้องคดีปกครองในเรื่องนั้นจะกระทำได้อต่อเมื่อ มีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการดังกล่าว และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควร หรือภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนด มาตรา ๔๙ บัญญัติว่า การฟ้องคดีปกครองจะต้องยื่นฟ้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้ หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี หรือนับแต่วันที่พ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้ฟ้องคดี ได้มีหนังสือร้องขอต่อหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กฎหมายกำหนดและไม่ได้รับหนังสือชี้แจงจากหน่วยงานทางปกครอง หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือได้รับแต่เป็นคำชี้แจงที่ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่มีเหตุผล แล้วแต่กรณี เว้นแต่จะมี บทกฎหมายเฉพาะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น และมาตรา ๕๑ บัญญัติว่า การฟ้องคดี ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) ให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปี และการฟ้องคดีตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๔) ให้ยื่นฟ้องภายในห้าปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี แต่ไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่มิเหตุแห่งการฟ้องคดี ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัว ผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทน หรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันทำละเมิด พระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ บัญญัติว่า ในพระราชบัญญัตินี้ คำสั่งทางปกครอง หมายความว่า (๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผล เป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระวัง

ส่วนเนาถูกต้อง

ไชยยศ กนกนิกุล
 (นางอชชิตา กุศลภาณุกาล)

/หรือมีผลกระทบ...

หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวร หรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ (๒) การอื่นที่กำหนด ในกฎกระทรวง มาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่ คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณีอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อ เจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐต้องรับผิดต่อผู้เสียหายในผลแห่งละเมิดที่เจ้าหน้าที่ของตน ได้กระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ในกรณีนี้ผู้เสียหายอาจฟ้องหน่วยงานของรัฐดังกล่าวได้โดยตรง แต่จะฟ้องเจ้าหน้าที่ไม่ได้ และข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของ บุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและเข้าดูกิจการหรือติดต่อการงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ทนายความจะต้องยื่นคำร้องขอพบผู้ต้องขังตามแบบคำร้อง ที่กรมราชทัณฑ์กำหนด วรรคสอง กำหนดว่า เรือนจำที่ได้รับคำร้องให้แจ้งผู้ต้องขัง ได้ทราบข้อความตามคำร้องเพื่อแจ้งความประสงค์และเหตุผลว่าจะพบทนายความนั้นหรือไม่ วรรคสาม กำหนดว่า เมื่อผู้บัญชาการเรือนจำหรือผู้ได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการเรือนจำ มีความเห็นในคำร้องเป็นประการใดแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งความเห็นหรือคำสั่งนั้น ให้ทนายความลงลายมือชื่อรับทราบด้วย

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า ผู้ฟ้องคดีมีอาชีพเป็นทนายความ และทำหน้าที่เป็น ทนายความให้แก่นายสมัคร ████████ ในคดีหมายเลขดำที่ ████████ หมายเลขแดงที่ ████████ ของศาลจังหวัดทหารบกเชียงใหม่ราย ต่อมา ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ขอพบนายสมัคร ████████ ผู้ต้องขังในเรือนจำกลางเชียงใหม่ แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งในวันเดียวกันว่าไม่อนุญาตโดยให้เหตุผลว่า คดีของนายสมัคร สิ้นสุดเด็ดขาดแล้ว เมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ผู้ฟ้องคดีจึงยื่นหนังสือไม่ระบุวันที่เดือนกันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ยธ ๐๗๓๖/๕๔๘๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าได้พิจารณาคดีอุทธรณ์ ของผู้ฟ้องคดีแล้วให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ผู้ฟ้องคดีจึงนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งที่

สำเนาถูกต้อง

ชื่อ นามสกุล กุศลวิมล
 (นางอชิตา กุศลวิมล)

นางอชิตา กุศลวิมล ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐ ๒๕๖๐

/ไม่อนุญาต...

ไม่อนุญาตให้พบนายสมักร ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำสั่งยกอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งอนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีพบกับนายสมักร หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือคำพิพากษาของศาลเป็นการแสดงเจตนาแทนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้เงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เห็นว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีพบกับนายสมักร ซึ่งเป็นนักโทษเด็ดขาดตามคำพิพากษา ถึงที่สุดของศาลทหาร และต้องโทษอยู่ในเรือนจำกลางเชียงใหม่ตามข้อบังคับกรมราชทัณฑ์ ว่าด้วยการเยี่ยมการติดต่อของบุคคลภายนอกต่อผู้ต้องขังและเข้าดูกิจการหรือติดต่อ การงานกับเรือนจำ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๑๔ วรรคสาม ถือว่าเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย ของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน รั้ง หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของผู้ฟ้องคดี คำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ จึงเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ พิจารณาแล้วมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ คำวินิจฉัยอุทธรณ์ ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ก็เป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อผู้ฟ้องคดีฟ้องว่าคำสั่งดังกล่าวของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายให้แก่ผู้ฟ้องคดี คดีนี้จึงเป็นคดีพิพาทตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ และถือว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากคำสั่งดังกล่าว ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามมาตรา ๔๒ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว โดยกรณีคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ นั้น ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ฟ้องคดียื่นหนังสือไม่ลงวันที่เดือนกันยายน ๒๕๕๙ อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวของผู้ ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ โดยเรือนจำกลางเชียงใหม่รับไว้เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๙ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ยช ๐๗๓๖/๕๔๘๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้ว ให้ยกอุทธรณ์ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้รับแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี เกี่ยวกับคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และจะต้องนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุ

สำเนาถูกต้อง

๒๐๕๓ กท.โรดแมส
(นางอชชัญญา อุทธิฐานุภาส)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

/แห่งการฟ้องคดี...

แห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ กล่าวคือ จะต้องนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลภายในวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๖๐ แต่เนื่องจากวันดังกล่าวตรงกับวันอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันหยุดราชการ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องยื่นฟ้องต่อศาลภายในวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ อันเป็นวันเริ่มทำการใหม่ ต่อจากวันหยุดทำการตามมาตรา ๑๙๓/๘ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การที่ผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อศาลปกครองชั้นต้นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายในระยะเวลาการฟ้องคดี ศาลจึงรับคำฟ้องที่ขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ไว้พิจารณาได้

ส่วนกรณีที่ผู้ฟ้องคดีฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ย ร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ ให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เป็นเจ้าหน้าที่สังกัดผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และผู้ฟ้องคดีอ้างว่าได้รับความเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีจะต้องยื่นฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ให้รับผิดชอบ ชดใช้ค่าเสียหายโดยตรงจะฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ไม่ได้ ตามมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งโดยทั่วไปการใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดในคดีแพ่ง ต้องเรียกร้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงต้องใช้ค่าสินไหมทดแทนตามมาตรา ๔๔๘ วรรคหนึ่ง แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ส่วนในคดีปกครองให้ยื่นฟ้องภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงเห็นได้ว่า ไม่ว่าในคดีแพ่งหรือในคดีปกครองต่างก็บัญญัติให้ผู้ต้องเสียหายใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดสอดคล้องกัน คือ หนึ่งปี นับแต่รู้ถึงการละเมิด อย่างไรก็ตามมีบางกรณีในคดีที่ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง แม้ผู้เสียหายจะรู้ว่าได้มีการกระทำละเมิดเกิดขึ้นแล้ว แต่ยังไม่สิทธิที่จะฟ้องคดีต่อศาล เนื่องจากจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนที่กฎหมายบัญญัติไว้ก่อน ผู้ต้องเสียหายจะมีสิทธิฟ้องต่อเมื่อมีการดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการสำหรับการแก้ไขความเดือดร้อนหรือเสียหาย และได้มีการสั่งการตามกฎหมายนั้น หรือมิได้มีการสั่งการภายในเวลาอันสมควรหรือ

สำเนาถูกต้อง

ช. ๒๗๓ กฤตติพงษ์
 (นางอชชัญญา กฤตติพงษ์)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

ภายใน...

ภายในเวลาที่กฎหมายนั้นกำหนดตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติ
 จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นกรณีกฎหมายบัญญัติ
 สิทธิในการฟ้องคดีไว้โดยเฉพาะ เช่น กรณีมูลละเมิดเกิดจากคำสั่งทางปกครองซึ่งมิได้
 มีกฎหมายบัญญัติขึ้นตอนไว้เป็นการเฉพาะ การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองให้ยื่นอุทธรณ์
 ต่อผู้ออกคำสั่งตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
 พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น การเริ่มนับสิทธิในการฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิด
 ในกรณีที่กฎหมายบัญญัติขึ้นตอนให้ผู้ต้องเสียหายต้องดำเนินการก่อน จึงเริ่มนับแต่วันที่
 ผู้ต้องเสียหายมีสิทธิฟ้องคดี มิใช่นับแต่วันที่ผู้เสียหายรู้ถึงการละเมิดดังเช่นกรณีการฟ้อง
 เรียกค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดทั่วไป คดีนี้ข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓
 มีคำสั่งลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๙ ไม่อนุญาตให้ผู้ฟ้องคดีเข้าพบนายสมัคร [redacted]
 ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ต่อผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ จากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒
 มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ยธ ๐๗๓๖/๕๔๘๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า
 พิจารณาอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีแล้วให้ยกอุทธรณ์ ผู้ฟ้องคดีได้รับหนังสือแจ้งผล
 การพิจารณาอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ ถือได้ว่า
 ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๙ และจะต้อง
 นำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดี
 ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง
 พ.ศ. ๒๕๕๒ กล่าวคือ จะต้องนำคดีมายื่นฟ้องต่อศาลภายในวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๐
 เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นฟ้องขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ รับผิดชอบใช้ค่าเสียหายต่อศาลปกครองชั้นต้น
 ทางไปรษณีย์ลงทะเบียนเมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๖๐ จึงเป็นการยื่นฟ้องภายใน
 ระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงเหตุแห่งการฟ้องคดีตามมาตรา ๕๑
 แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒
 ศาลจึงรับคำฟ้องในข้อหานี้ไว้พิจารณาได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับคำฟ้องไว้พิจารณาและให้จำหน่ายคดี
 ออกจากสารบบความนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งกลับคำสั่งของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดี
 ในส่วนที่ฟ้องขอให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของ
 ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ที่แจ้งตามหนังสือ ด่วนมาก ที่ ยธ ๐๗๓๖/๕๔๘๘ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๙

สำเนาถูกต้อง

ชื่อ น.ส. [redacted]
 (นางอชชัญญา คุณธิกาอนุภาส)

เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการพิเศษ

/ส่วนข้อหา...

ส่วนข้อหาที่ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ชดใช้ค่าเสียหายจากคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ นั้นให้รับไว้พิจารณา เมื่อมีการดำเนินการเกี่ยวกับค่าธรรมเนียมศาลแล้ว

นายสมชัย วัฒนการุณ *สมชัย วัฒนการุณ* ตุลาการเจ้าของสำนวน
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายมนูญ ปุญญกริยากร *มนูญ ปุญญกริยากร* ตุลาการหัวหน้าคณะ
ประธานแผนกคดีสิ่งแวดล้อมในศาลปกครองสูงสุด

นายสมรรถชัย วิศาลาภรณ์ *สมรรถชัย วิศาลาภรณ์*
ประธานแผนกคดีบริหารงานบุคคลในศาลปกครองสูงสุด

นายประวิตร บุญเทียม *ประวิตร บุญเทียม*
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์ *ไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์*
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

มีบันทึกประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

สำเนาถูกต้อง
ชัชวาลย์ นนทการุณ
(นางอัชชัชญา นนทการุณ)

